

29-ΙΟ- ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς
Ῥωμαίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Ἦχος ᾠ Δί

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Ταχὺ προκατάλαβε.

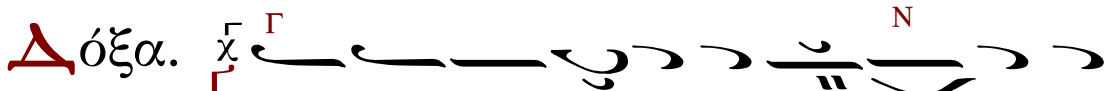
Ἦχος ᾠ̣̣̣̣̣̣ Δι̣

^Γ ^Μ ^Β
 Ἀρ τυ ρων το η δυ σμα και α σκου σων
 καλ λο νην ^{6.} παρ θε νων α γλα ι σμα και σε
 μνο λο γη μα της Ρω μης το βλα στη μα ^{6.} παν
 τες Α να στα σι αν ευ φη μη η σω μεν υ
 μνοις ^Δ νε μει γαρ τας ι α σεις τοις προσ ψαυ ου
 σι πο ο θω ^{6.} των θε ι ων αυ της λει ψα νων
 σο ρον την μυ ρι πνο ο ον ^{6.}

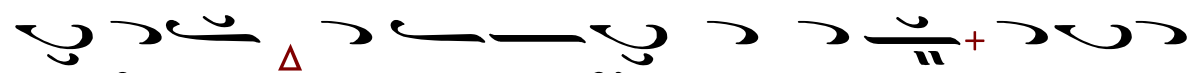
Ἔτερον

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα...

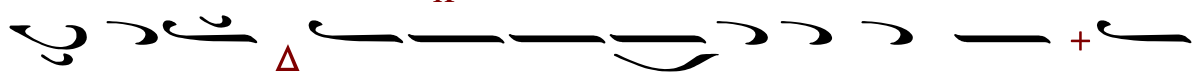
Ἦχος ἡ Γα

Δόξα.

ἡ Γεννηθὲν Οὐρανὸν καὶ καλλι

παρθένον Ἀρρώμης το βλαστήμα αὐτοῦ καὶ μεγα

καυχῆμα Ἀναστάσεως Χριστοῦ αὐτοῦ

ζῆσιν ὡς τὴν ἐπέων υμῶν δευτεροφανήσω

με ἐν Ἀναστάσει ἀντην πανσεμνον βρυει

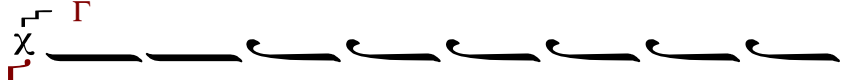
γὰρ ἰασησὼν ἀκεσώωδυνα φαρμα

κατοιστῶν λειψάνων αὐτῆς τὴν θήκην προ

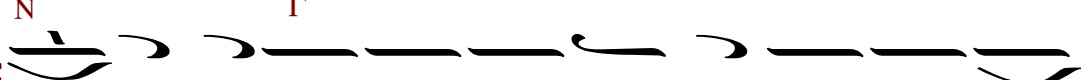

σπτυσσομένοις μετὰ πίστεως ἡ

Καὶ νῦν... ^Γ
^Γ Καὶ νυν καὶ αὐτοὶ καὶ εἰς τοὺς

^Π
 αἰωνων αἰωνων αμην ^Π

Θεοτοκίον.

^N
^Π Σε τὴν μεσιτεύσαντην σωτήρι
^Π
 ἀντου γενουσι ἡμῶν ^χ αὐμνοῦμεν Θεοτό
^Γ
 οῦ κε Παρθένε ^Π ἐν τῇ σαρκὶ γάρ τῃ ἐκ σου
^Π
 προσληφθεῖσθαι ὅτι ὅς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν
^Π
^χ τοῦ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος
^Γ
^Π ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ^χ ἐκ φθοράς ὡς
^Γ
 φιλιανθρώπου ὁ ὁ ὅς ^Γ

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀνδρείαν τό θῆλυ, διά τῶν ἀρετῶν, μεταθεῖσα Ἁγία, Θεοῦ οἰκητήριον, ἀμφοτέρωθεν γέγονας, ἐκμειώσασα, τήν τῶν παθῶν τυραννίδα, δι' ἀσκήσεως, μαρτυρικῷ δέ στεφάνῳ, σαυτήν κατεκόσμησας.

Δόξα, **τό αὐτό.**

Καί νῦν, **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σέ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καί μετά τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τήν σήν ἀγαθότητα, σέ γάρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοί προστασίαν, σέ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τήν μόνην Πανάμωμον.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τήν Σοφίαν εὐροῦσα καθοδηγόν, συνεσχέθης τῷ
πόθῳ τοῦ Ἰησοῦ, καί κόσμου τά πρόσκαιρα, ὡς
φθαρτά καταλείψασα, τῇ δέ πολλῇ ἀσκήσει, τήν
σάρκα ἐμάραντας, αἰεὶ τά ἀνεκλάλητα, ζητοῦσα σκη-
νώματα· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μακαρία Παρθένε, καί μάρ-
τυς ἡξίωσαι, γεγονέναι περίδοξος, δι' ὃ νῦν ἐπαγάλ-
λει, τῇ χαρᾷ τοῦ νυμφίου σου, ᾧ Ἀναστασία ἀγνή,
ταῖς σαῖς εὐχαῖς με αἰεὶ περιφρούρησον, πάσης συμ-
φορᾶς, καί δαιμόνων κακώσεως.

Δόξα, **τό αὐτό.**

Καί νῦν, **Θεοτοκίον.**

Τῶν μυρίων χρεῶν μου τό πονηρόν, γραμματεῖ-
ον τῇ λόγχῃ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Δέσποινα διάρῳρηξον,
καί παράσχου μοι δέομαι, χρεωλυσίαν πάντων, τε-
λείαν ἀθώωσιν, ἐξ ἐρυθρῶν γραμμάτων, βαφέντων
ἐν αἵματι, τῷ ἀπορῳέντι, τῆς ἀχράντου καί θείας,
πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρός μου, εἰς βροτῶν ἀναγέννησιν,
Θεοτόκε ἀειπάρθενε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ,
τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι συγχώρησιν, σέ γάρ ἔχω
ὁ δοῦλός σου, προστασίαν ἀκαταίσχυντον.

Μετά τόν πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττεις τῶν βροτῶν, τάς διανοίας ἀγαθή,
τοῖς ἀμέτροις αἰκισμοῖς, ἐγκαρτεροῦσα τοῦ Σταυ-
ροῦ, ἔχουσα κόρη τήν δύναμιν ἐνεργοῦσαν, ῥῶσιν
τῇ ψυχῇ σου παρέχουσαν, καί βλάβης τῶν δεινῶν
ἀπαλλάττουσαν, καί ἐκβοᾷν καί λέγειν ἐν τῷ στα-
δίῳ, τά ὑπέρ φύσιν φωτίζουσιν, Ἀναστασία, δόξα
μαρτύρων, καί ὁσίων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, **τό αὐτό.**

Καί νῦν, **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τό ὑπέρ φύσιν θεωρῶν, καί
ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τόν ἐπί πόκον ὑετόν, ἐν τῇ
ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρί ἀκα-
τάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρών τήν βλαστήσασαν, καί
μαρτυρῶν ὁ μνήστῳρ σου καί φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν
ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καί μετά τόκον, πάλιν
μένει Παρθένος.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑμνου.

Ὑμνος ἕκτος

ἕκ^Β νε ο τη το ος μου Ἀπολ λα α
 πο λε μει με πα θη⁶ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου⁶ Δίς⁶
 ὀ^Β μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου⁶ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι⁶ Δίς⁶
 Ἀ^Β ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι⁶
 Ἀ^{Π Β} γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται⁶ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β
 ται ⁶λ⁶τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι ως ⁶λ⁶
⁶λ⁶ ^ΓΜ^Γ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην ⁶λ⁶
 Π Β
⁶λ⁶ Ἁ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα ⁶λ⁶ αρ δευ ο ον τα α
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶λ⁶

Προκείμενον Ὕψος δ'

⁶λ⁶ ^ΓΥ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι
 ον και προ σε σχε μοι ^Δ και ει ση κου σε της
 δε η η σε ως μου ⁶λ⁶ (Δίς)

Στιχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον.

⁶
λ

Υ

πο με νων υ πε μει να

τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι ^Δ και ει ση ση

κου σε ^π
^χ
^ζ της δε η η σε ω ως μου ου ου ⁶
λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

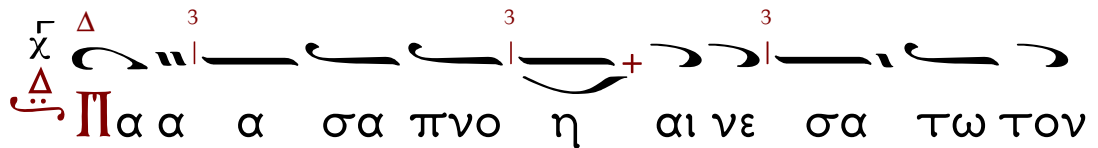
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

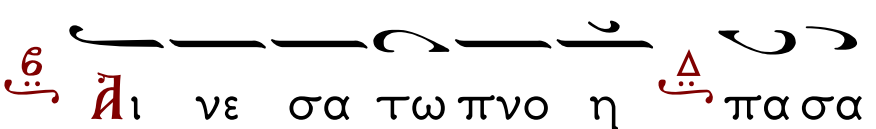
Ὁ Χορός:
 Ἀ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **Ἀ**

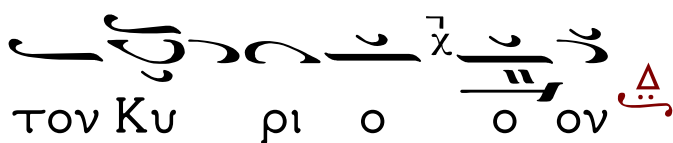
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
 Ἀ μη ην

 Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον

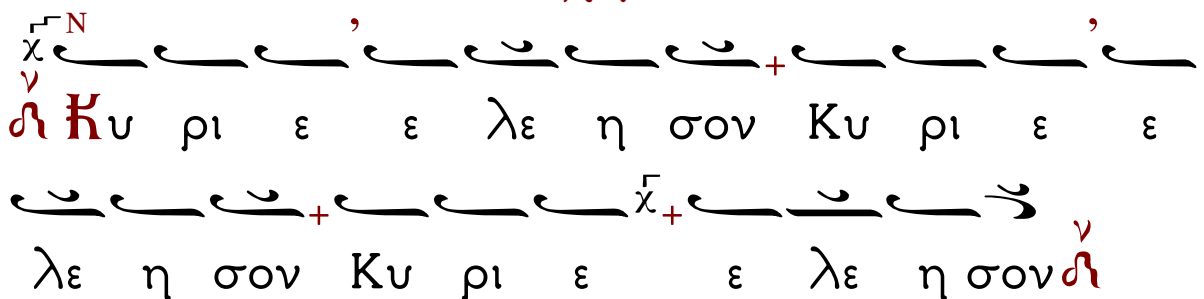

 Κυ υ ριον (Δίς)

Τὸ τρίτον
 Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωθῆναι ..

Ὁ χορός:

 Ἀ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον **Ἀ**

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ και τω Πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Ἄ Δοξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρῶρου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις της Α θληφο ορου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

Εἵτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

ᾠχος πλ. β'.

λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικτοιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο μη μα α α μου
 ε εκ δυ σμω ω ν α να τε
 τα αλ κα ας ως παμ φω ω ω το ς η η
 η λι ι ι ι ο ς και α κτι σι των α θλω
 ων σου την γη ην πα α σα αν κα
 τη ηυ γα α α σας και των ει δω λων
 τον ζο φον γεν ναι ω ω ως δι ε ε ε

λυ υ υ υ σας α σκη τι κως γαρ τα πα θη
 κα τα α βα λου ου ου ου σαν Μαρ τυ ρι
 κω σε ε σ τε φα α α νω ω κα τε
 σ τε ε ε ψ εν ο ο ο Χρι ι ι ι στος
 και α φρα α στου ου ου δο ο ο ζη
 ης η ζι ι ι ω ω ω ω σεν η ης και
 η μας τυ υ χειν Α να στα σι ι ι α πρε ε
 ε σβε ε ε ευ ε ε ε ε ε ε

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου εἰς στίχον
καί τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας οἱ δύο εἰς ἡν.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδή α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Αρματηλάτην Φαραώ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα πο-
τέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καί
»διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραήλ δέ φυγάδα, πεζὸν ὁδί-
»την διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. (Δίς).

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται, δεδοξασμέ-
νη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσα-
σα· διό μελλούσης δόξης με, κοινωνόν σαῖς πρεσβεί-
αις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, Ἀχραντε πανάμωμε
Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας
σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἁρᾶς ἐλύθημεν, εὐ-
λογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανό-
ητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τό διάσωμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν μαθητῶν δῆμος, προφητῶν ὁ σύλλογος, μαρτύρων καὶ ὁσίων σου διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε, τό πῦρ τό ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γεέννης ῥῦσαι με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν.

Ὁ κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
 «Τοὺς ἀνδρικοὺς σου μάρτυς εὐφημῶ πόνους.
 Ἰωσήφ».

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Εἰρμός. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι
 Θεόνυμφε, φωτισμόν μοι παράσχου, τῆς ψυχῆς
 μου τό σκότος διώκουσα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὔλην ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὴν ἀνέθηκας τῷ Κτί-
 στη σου, καὶ πυρὶ ἐγκρατείας, τὰ τοῦ σώματος
 πάθη κατέφλεξας.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υᾤψος πρὸς μαρτυρίου, μάρτυς Ἀναστάσεως ἐπώ-
 νυμε, ἀνηνέχθης παστάδος, νοητῶς ὡς παρθένος
 ἡξίωσαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐ τὴν οὐρανομήκη, κλίμακα ἐν ἣ Θεὸς ἐπεστήρι-
 κτο, τοὺς βροτοὺς οὐρανίους, ἐργαζόμενος κόρη
 γεραίρομεν.

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός. Ἀνοίξω τό στόμα μου...

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τῇ θεία πρεσβείᾳ σου, ζόφου παθῶν ἐξανάστησον,
τόν νοῦν μου πολύαθλε, καί καλλιπάρθενε, ὅπως
τηλαυγῶς, μάρτυς Ἀναστασία, ἐπαίνων τοῖς ἄνθεσι,
στέψω τήν μνήμην σου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Η* ἄσκησις ἔνθεος, ἡ δέ σή ἄθλησις νόμιμος, τό τέ-
λος μακάριον, Ἀναστασία σεμνή, σύν ὁσίοις γάρ,
σύν μάρτυσιν ἐδέξω, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, γέρα
τῶν πόνων σου.

Δόξα.

Ναός πανυπέρτιμος, Πατρός Υἱοῦ τε καί Πνεύμα-
τος, ἐγένου πανάριστε, Ἀναστασία διό, πρὸς οὐ-
ράνιον, ναόν εἰσοικισθεῖσα, ῥυσθῆναί με πρέσβευε,
πάσης κακώσεως.

Καί νῦν.

Παρθένε πανάμωμε, μήτηρ τοῦ πάντα ποιήσαντος,
παντοίας με θλίψεως, εὐσπλάγχνῳ ῥῦσαι ῥοπῇ,
ὅπως ἐν χαρᾷ, τοῦ Γαβριήλ τό χαῖρε, Μαρία κραυ-
γάζω σοι, χαῖρε θεόνυμφε.

Ὡδή γ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὁροφουργέ Κύριε, καί τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ »τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τό στή-»ριγμα, μόνε φιλάνθρωπε. (Δίς).

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ιέρᾶς πολιτείας, ἀποπεσών Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καί κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι, ἡ τόν Κριτήν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ῥῦσαι καί σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ετεναγμούς ἀνενδότους, καί ψυχικόν δάκρυον, καί διηνεκῇ μοι, παράσχου, Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τά συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Επουράνιαι τάξεις, λειτουργικά πνεύματα, δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καί Μαρτύρων σου, σύν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς Ἄχραντε, νῦν
καταξιῶσαι δυσώπει, τόν εὐσυνπάθητον, τρό-
πους ἀσπλάγχνους γάρ, ἀσυμπαθῶς κεκτημένος, με-
τανοίας τρόποις με, νῦν ἀνακάλεσαι.

Τῆς Ἁγίας.

Ὁ Εἰσμός. Σὺ εἶ τό στερέωμα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιστασο πρό βήματος, τυραννικοῦ Χριστόν ἄνακτα, καί ποιητήν, πάντων καί Δεσπότην, Θεόν Λόγον κηρύττουσα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάλλος τό ἐγκάρδιον, τῇ ὁρατῇ μορφῇ ἔνδοξε, δι-
αδοθέν, σέ ὡραιοτάτην, τοῖς ὁρῶσιν ὑπέφανεν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολβον ἀναφαίρετον, τῶν ἱαμάτων σοι δίδωσι, κόρη Χριστός, οὗ Ἀναστασία, τήν πτωχείαν ἠγάπησας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Υλὴν ἁμαρτίας μου, σῶν πρεσβειῶν πυρί σύμφλεξον, Μήτηρ Θεοῦ, δρόσον μοι τήν θείαν, τῆς ἀφέσεως φέρουσα.

Ἑτερος κανών.

Ὁ Εἰρμός. Τούς σους ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ο ἑνύχων ἐκρίζωσιν γενναίως, ἐνέγκασα μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τόν ὄφιν κατεσπάραξας, Ἀναστασία πάντιμε, τόν τήν ἡμῶν προμήτορα, τοῦ Παραδείσου ἐξώσαντα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Παμπρύνεται σήμερον ὁ κόσμος, ὁρῶν τοῖς ὥραίοις σου ποσίν, Ἀναστασία πάνσεμνε, τόν δόλιον πατούμενον, καί ἐναποπνιγόμενον, τοῖς μυριπνόοις σου αἵμασιν.

Δόξα.

Υψίκορμος μάρτυς ὥσπερ φοῖνιξ, τούς κλάδους, ἐτμήθης τῆς σαρκός, τῷ πονηρῷ δικάζοντι, τό μέγεθος φυλάπτουσα, τῆς πίστεως ἀμείωτον, Ἀναστασία πολύαθλε.

Καί νῦν.

Ανέκφραστον θαῦμα τῶν αἰώνων, ἀπείρανδρε Μήτηρ, τοῦ Χριστοῦ, τῆς αἰωνίου ῥῦσαί με, κολλάσεως τόν δοῦλόν σου, καί παραδείσου μέτοχον, ἀπέργασαι τῇ δυνάμει σου.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τόν Τάφον σου Σωτήρ.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ὁσία, νεκρώσασα σαρκός, ἐγκρατεία τά πάθη, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, μαρτυρίου περιίδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως, καί τόν δράκοντα, καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, **τό αὐτό.**

Καί νῦν, **Θεοτοκίον.**

Τήν βάτον ἣν Μωσῆς, ἀκατάφλεκτον εἶδε, τό ὄρος τοῦ Θεοῦ, τήν ἁγίαν νεφέλην, σκηνήν τήν ἀμόλυντον, τήν θεόδεκτον τράπεζαν, τό παλάτιον, τοῦ ὑψηλοῦ βασιλέως, τήν ὀλόφωτον, καί ἀδιόδευτον πύλην, Παρθένον ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδή στ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰσμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γάρ αἱ ἀνομίαι μου·
καί ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς
»σέ γάρ ἐβόησα, καί ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σω-
»τηρίας μου. (Δίς).

Ηλέηται διά σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, τόν
ἐλεήμονα γάρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάνα-
γνε, ὅθεν δυσωπῶ σε, τήν ἐμήν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμάτων Χριστέ, τά τάγματα δυσωποῦσί
σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καί τῶν Ἀποστό-
λων σου, διά τῆς Τεκούσης σε, τόν λαόν σου σῶζε,
ἀπό πάσης περιστάσεως.

Η ἀγεώργητος γῆ, τόν Γεωργόν ἡ κυήσασα, καί
πάντων Δημιουργόν, τήν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν
μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διά θείας ἐπι-
γνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολάς, τὰς πρὸς Θεόν ὀδηγούσας
με, καί θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι,
διό ἱκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσποτείας ἀει-
πάρθενε.

Τῆς Ἁγίας.

Ὁ Εἰρμός. Χιτῶνα μοι παράσχου.

Στρεβλούμενον τό σῶμα αἰκισμοῖς, ἐδήλου τό ὄρθιον, τῆς σῆς προαιρέσεως, πρὸς Θεόν Ἀναστασία πανεύφημε.

Εἵκρέμασο μετέωρος πληγάς, Μάρτυς ὑποφέρουσα καί ἄπληγον σώζουσα, τῆς ψυχῆς τό εὐγενές ἀξιάγαστε.

Υπέφερες μαζῶν τήν ἐκκοπήν, πιστοῦς διατρέφουσα, τῷ γάλακτι ἔνδοξε, τῆς μιμήσεως τῆς σῆς ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον κυήσασα Θεόν, φιλάγαθε Δέσποινα, αὐτόν καθικέτευε, τῆς γεέννης τοῦ πυρός λυτρωθῆναί με.

Ἔτερος κανών.

Ὁ Εἰρμός. Τήν θείαν ταύτην.

Τῆς Ῥώμης γέγονας ἑπαλξίς, καί πρέσβυς πρὸς Θεόν ἀκαταίσχυντος, τοῖς εὐφημοῦσί σε, ῥαπιζομένη τό πρόσωπον, Μάρτυς Ἀναστασία, καί θριαμβεύουσα.

Αναστασίαν τήν πάντιμον, ἐν τέτταρσι παττάλοις τανύσαντες, δεινῶς ἐμάστιξαν, ἐπὶ πυρός οἱ παμμίαροι, πῦρ θεϊκῆς ἀγάπης, ἐν στέρνοις φέρουσαν.

Δόξα.

Σαπφείρου μᾶλλον ἐξήστραπτες, ὥς ῥώξ πιεζομένη πανεύφημε, δι' ὃ κεκέρακας, οἶνον ἡμῖν κατανύξεως, τοῖς τά σεπτὰ σου πάθη, πίστει γεραίρουνσι.

Καί νῦν.

Ινα λυτρώσῃ τόν ἄνθρωπον, ἀρᾶς τῆς ἀρχεγόνου Πανάχραντε, ἐκ σοῦ γεγέννηται, ἄνευ σπορᾶς ὁ Ὑπέρθεος, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ὥς ὑπεράγαθος.

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐγκαρτεροῦσα, τῶν μελῶν Ἀγία σου, τήν δριμυτάτην ἐκκοπήν, Ἀναστασία ἐκραύγαζες, σύ μου ὑπάρχεις Χριστέ τό κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος.

Γῆ καί σποδός, σαπρία καί σκώληξ ὑπάρχων, ἐμαυτόν οἶμοι τοῖς ἀμέτροις κακοῖς κατηχεῖωσα· πῶς λοιπόν ἐξαγγεῖλαι δυνήσομαι τά μεγάλα καί ἔνδοξα τέρατα, ἅπερ Κόρη Παρθένος κατά τῶν ἀντιπάλων εἰργάσατο, ἐν σταδίῳ Θεοῦ τά παράδοξα, ἀπτοήτῳ καρδία κηρύττουσα; Πάντως μέγα τοῦτο τό ἐγχείρημα, καί τοῖς δῆθεν σοφοῖς οὐκ ἀκίνδυνον, ἀλλά ταύτης τῇ μνήμῃ γηθόμενος, ἀνυμνήσω ῥωσθεῖς τήν διάνοιαν, τοῖς ἀμέτροις αὐτῇ προτερήμασι. Παρθένος γάρ αὕτη περίδοξος, καί Ὁσία καί Μάρτυς γνωρίζεται, Χριστῷ τῷ Θεῷ δ' ἀνεκραύγαζε, σύ μου ὑπάρχεις Χριστέ τό κραταίωμα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι

Κάρας τομὴν ἤνεγκε ῥώμη καρδίας,
 Βλάστημα Ῥώμης, Μάρτυς Ἀναστασία.
 Τλῆ δὲ Ἀναστασίῃ ἐνάτῃ ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Ἀβραμίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ.

Στίχοι

Σαρκὸς νεκρώσας Ἀβράμιε πᾶν μέλος,
 Θανῶν συνοικεῖς τοῖς ἀσάρκοις Ἀγγέλοις.
 Ἀφείσα σαρκὸς τοὺς ἐραστὰς Μαρία,
 Ψυχῶν ἐραστῇ μυστικῶς περιπλέκη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
 Μάρτυρος Κυρίλλου.

Στίχοι

Ὑπόσχεσιν μέλλοντος οὕσαν μοι στέφους,
 Κύριλλος οἶδα τὴν ἀπειλὴν τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ
 Στρατηλάτης ἐνθεν κἀκεῖθεν κεντηθεὶς,
 τελειοῦται.

Στίχοι

Σάββας κατ' ἄμφω κλήσεως μέρη Σάββας,
 Ὅθεν κατ' ἄμφω νύττεται λόγχαις μέρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς
 ἡμῶν Ἀννης, τῆς μετονομασθείσης Εὐφημιανός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Μελιτηνῆς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή δ' ⁶λ Την α νε ζι χνι α στον θει ει αν βου
 λην ⁶λ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶λ
 σου του υ ψιστου ⁶λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δδο ξα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ⁶λ
 Ὡδή ε' ⁶λ Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶λ ε πι
 τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θεον ^Δκαι τε το κας αχρο
 νον Υι ον ^{ζ'}λ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶λ

Ὡδή στ' ⁶λ Τὴν θείαν ταυτὴν καὶ παντίμον τέλουν
 τες ἐορτήν οἱ θεοὶ φρονεῖς ^π9 τῆς Θεοῦ μὴ
 τοῦ ^π9 δευτέρας χειρὸς κροτῆσωμεν ^Δλ
 τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶λ
 Ὡδή ζ' ⁶λ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶λ τὴ
 κτίσει οἱ θεοὶ φρονεῖς ⁶λ παρὰ τὸν κτί
 σαντα ⁶λ ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶λ ἀνδρεί
 ῳ πατήσαντες χαιρόντες ἐψάλλον ⁶λ υ
 περυμνηήτε ^π9 οὗτων Πατέρων Κυρίου
^Δλ καὶ Θεοῦ εὐλογητοῦ ⁶λ
 Ὡδή η' ⁶λ Ἄννου μεν εὐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δλ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δλ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ⁺ ενεργου μενος ^ππ την οι κου με νην α πα

σαν ⁺ α γει ρει ψα λ λου ου σαν ^Δλ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^ππ και υ πε ρυ ψου τε ^Δλ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ⁶λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα..

Τιμωτέρα Ὑψος^Γτος

Στίχος α' ^χ⁶^λ ^Μ ^Β ^Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶^λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^χ⁶^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ⁶^λ ριμου ^Β

⁶^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶^λ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶^λ

Στίχος β' ^χ⁶^λ ^Β ^Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ⁶ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ⁶ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γενε αι ⁶λ⁶
 B
⁶λ⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ⁶ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ⁶
 Σπύχος γ' ⁶λ⁶ O τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ⁶ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ⁶ και το ε λε ος αυ του

χ
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ⁶ _B ^λ

[illegible]

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε κου

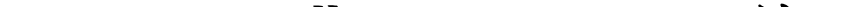
σαν ⁶την ον τως Θε ο τον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Σπήλιος δ' ἔπειτα ποιήσε κρατος ἐν βραχί

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σε ν υ πε

ρη φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶λ

⁶_λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶_λ και

εν δο ξο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν
 Σπύχος ε' ^χ ⁶ ^λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶ ^λ πει νων τας ⁶ ^λ ε
 νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους ⁶ ^λ
^Μ ⁶ ^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
^Π ^Δ ⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν Καταβασιῶν.

π
6
λ
 Α
 πας γη γε νης 6
λ
 σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος 6
λ
 πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π
9
α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 6
λ
 τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος Δ
Α
και βο α α α α τω Δ
Α
χαι ροις +
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε 6
λ

Ἐξαποστειλάρια.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μοναζουσῶν τό κλέος, καί ὠραιότης μαρτύρων,
Ἀναστασία σύ ὦφθης, ἐν παρθενία ἀσκοῦσα, καί
καρτερῶς ἐναθλοῦσα, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παρέστης ὡς βασίλισσα, ἡγλαῖσμένη χαίρουσα, ἐκ
δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀναστασία φοροῦσα στέ-
φανον τριπλοσύνθετον, ἀρετοποικιλόπλεκτον, σῆ
κορυφῇ πανεύφημε, ὡς Μάρτυς τε καί Ὁσία καί μα-
καρία Παρθένος.

Θεοτοκίον.

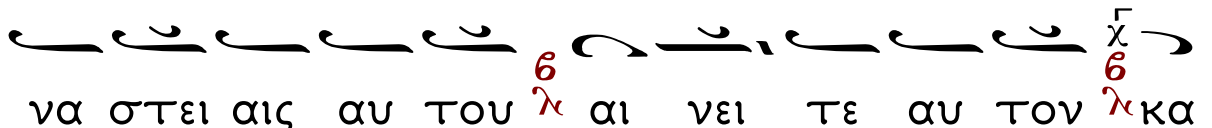
Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς
Ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πα-
τήρ ἡυδόκησεν, ὁ δέ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καί Πνεῦμα τό
Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

^B
 ε ^Π Πα α σα πνο η αι νε σα α τω ω
^M ^Π
 τοον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ^Π Αι νει τε
 τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα
 νω ω ων ^Δ αι νει ει τε α α αυ το
 ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις ^Π
 Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω
 ω ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ ^Δ αι νει ει ει τε α αυ τον ^Δ παν τες
^Π ^B
 οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του ^Π αι νει
^M ^Δ
 ει ει ει τε αυ τον ^Δ πασαι αι δυ να α α

 μεις α α αυ του Σοι πρε ε ε ε πει υ

 υ μνοος τω Θε ε ω ω
 Στιχ.
 αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

 του

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς ἀνδρεῖα παλαίσμα-
 τα, πρὸς ποινάς πρὸς μάστιγας, ἐκαρτέρησας,
 πρὸς ἐκτομήν τήν τῆς γλώσσης σου, μαστῶν πρὸς
 ἀφαίρεσιν, καὶ ἐκρίζωσιν βαβαί, τῶν ἁγίων ὀδόν-
 των τε, καὶ ὀνύχων σου, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου
 μακαρία, ἐν Χριστῷ Ἀναστασία, αἰκιζομένη διέκει-
 σο.

ΣΤΙΧ. ^{χ^Μ}₆ ^λ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^{χ^Δ}_Δ εν ψαλ τη ρι ω και
 κι θα ρα ⁶_λ

Πρός επίπονα σκάμματα, πρὸς ἀνδρεῖα παλαίσμα-
 τα, πρὸς ποινάς πρὸς μάστιγας, ἐκαρτέρησας,
 πρὸς ἐκτομὴν τὴν τῆς γλώσσης σου, μαστῶν πρὸς
 ἀφαίρεσιν, καὶ ἐκρίζωσιν βαβαί, τῶν ἁγίων ὁδόν-
 των τε, καὶ ὀνύχων σου, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου
 μακαρία, ἐν Χριστῷ Ἀναστασία, αἰκιζομένη διέκει-
 σο.

ΣΤΙΧ. ^{χ^Μ}₆ ^λ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω
 και χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^{χ^Δ}_Δ εν χορ δαι αις
 και ορ γα νω ⁶_λ

Οὐρανός τό περίβλεπτον, ἔχει πνεῦμά σου πάνσεμνε, σύν Ἀγγέλων τάγμασιν, εὐφραινόμενον, ἡ δέ γῆ χαίρει χορεύουσα, τό ἅγιον σῶμά σου, καθορῶσα τηλαυγῶς, ἀνεκλάλητα θαύματα ἐργαζόμενον, ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ θείου Γρηγορίου, ἐνθα κεῖται εὐωδίας, ἀναπιμπλοῦν τήν ὑφήλιον.

ΣΤΙΧ.

^χ^Μ
⁶
^λ

Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

^Μ
⁶
^λ ευ η χοις Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα

^χ^Μ
⁶
^λ λοις α λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα

⁶
^λ α τω τον Κυ ριον

Εἰν χαρᾷ νῦν προσέλθετε, καί καρδίας εὐθύτητι, καί ὀρθῷ φρονήματι ἀσπαζόμενοι, τά χαριτόβρυτα λείψανα, καί ὄντως ὑπέρτιμα, τῆς ἀμνάδος τοῦ Χριστοῦ, τάς ψυχάς φωτιζόμενοι, καί πληρούμενοι, θυμηδίας καί πάσης καχεξίας, καί ποικίλων παθημάτων, αὐτῆς πρεσβείαις λυτρούμενοι.

Δοξαστικό τῶν Αἰνῶν

Ἦχος ὧ Πα

^M ^B ^Π
^π ⁹ Δοξα Πατρι ^ι ^ι ^ι και αι Υι ^{υι} ^{υι}
^π ⁹ ω και Α ^γ ^ι ^ω Πνεε ^ε ^υ ^{μα} ^α ^α ^{τι} ^π ⁹
^π ⁹ Μα ^τ ^{αι} ^ω ^ς ^η ^λ ^π ^ι ^σ ^ε ^ν ^ο ^ε ^χ ^θ ^ι ^σ ^τ ^ο ^ς ^η
^γ ^ε ^μ ^ω ^ν ^α ^γ ^α ^π ^η ^ς ^Χ ^ρ ^ι ^σ ^τ ^ο ^υ ^σ ^ε ^χ ^ω ^ω ^ρ ^ι
^ι ^ι ^σ ^{αι} ^{αι} ^η ^γ ^ν ^ο ^ε ^ι ^γ ^α ^ρ ^ο ^ο ^π ^α ^α ^ρ ^α ^α ^α
^φ ^ρ ^ω ^ν ^α ^τ ^η ^ν ^δ ^ι ^α ^π ^ν ^ε ^υ ^μ ^α ^τ ^ο ^ς ^π ^ρ ^ο ^ς ^Θ ^ε ^ο ^ν ^α
^δ ^ι ^α ^σ ^π ^α ^σ ^τ ^ο ^ν ^σ ^υ ^ν ^α ^φ ^ε ^ι ^ε ^ι ^α ^α ^α ^τ ^η ^ς ^σ ^η ^ς
^ψ ^υ ^χ ^η ^ς ^Α ^ν ^α ^α ^σ ^τ ^α ^α ^α ^σ ^ι ^ι ^ι ^α ^δ ^ι
^ο ^π ^ε ^ρ ^α ^ν ^ε ^σ ^π ^α ^α ^π ^ε ^τ ^ε ^μ ^ν ^ε ^μ ^ε ^ε ^ε
^τ ^ε ^ω ^ω ^ω ^ω ^ρ ^ε ^ι ^{κα} ^τ ^ε ^φ ^λ ^ε ^ε ^γ ^ε ^{μα} ^σ ^{τι}

ζων τε κα τε ζαι αι νε ε ^Δ και γυ μνων ε
 θε ε ε α τρι ι ζε ⁶ λ τας και τοις Αγ γε λοις πα
 ναι δε σι μου ους σου ου σα α αρ κα ας ^Δ
 ταις προ βα σανων θω πει ας α πο ο λυ υ υ
 ο με ε ε νος ^π ⁹ αλλ αυ τος μεν ε αυ τω
 ε πε σω ρευ σε τη να σβε στο ον φλο ο γα ⁶ ^λ
 σε δε υ περ υ ψω ω σε και δο ζη κα α τε
 στε ε ψε ε ^Δ και βα σι λει ει ει
 ει α ας η η η ζι ω ω ω σε ^π ⁹ δι
 ων εις σε ο ανους ει ει ρ γα σα α το ^Δ και τοι
 μη η βου ου ου λο με ε νο ος ⁶ ^λ αμ βλυ

ω πων ο πα να θλι ι ος ^Π ^Δ προς την της α
 λη θει ει ει ει α ας κα α α τα
 λη η η ψιν ^π ⁹ αλ λα α α α πρε σβε ευ ε
 τω σω νυμφι ι ι ι ω Χρι στω ω ω ω
 ω ^Δ ^Δ σω θη ναι τους ε ε κτε ε λου ου ου
 ουν τας ^Δ ^Δ την α ει σε ε ε ε βα στο
 ο ον μνη η μνη ην σου ου ⁶ ^λ

Δοξολογία ἤχος δ'

Ἦχος ᾠδῆς

Ἄο ο ζα σοι τω δει ζαν τι το φως δο ζα
 εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
 εν αν θρωποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου
 δο ζαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
 νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευμα

6
λ

^B
6 λ **Κ**υρι ε ο Θε ος ^Δ
ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

6
λ

^B
6 λ **Π**ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ
ο

κα θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

+ ε λε η σον η μας

6
λ

^B
6 λ **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ
Ι η σους Χρι στος εις δο

ζαν Θε ου Πατροσαμην 6
λ

Καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

Σε και αι νε εσωτο ο νο μα α σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος 6
λ

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας 6
λ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω

ν

νας αμην

6
λ

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'

M

η μας κα θα περ η λ πι σα με ν ε πι σε

6
λ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ον

με τα δι και ω μα τας ου (τρεις)

6
λ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

6
λ

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ζον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο

τισυει ει ο Θε ος μου 6
λ

^B
6
λ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
δ εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως 6
λ

^B
6
λ **Πα** ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ⁶
λ **Ἰ** γι ος ο Θε ος ^Δ
δ **Ἰ** γι ος Ι

^Δ
σχυ ρος ^Δ
δ **Ἰ** γι ος α θα να τος ε λε η σον η
(τρίς)

μας 6
λ

^B
6
λ **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
δ και α γι ω

Πνευ μα τι 6
λ

^B
6
λ **Κ**αι νυν και α ει ^Δ
δ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην 6
λ

⁶λ ^Β Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας ⁶λ

Ἀσματικόν.

⁷λ ⁶λ ^Β Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ ^Δ ^Δ
Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ ^Δ Α α
γι ι ος Ἄ α θα α α α να α α α τος ^Δ ε ε
^Β λε η σοον η η μα α α α ας ⁶λ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Ταχὺ προκατάλαβε.

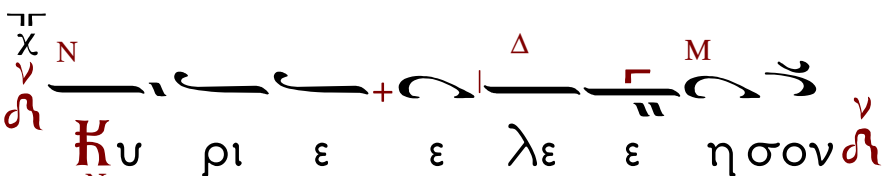
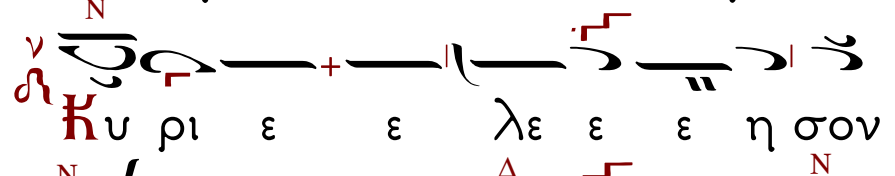
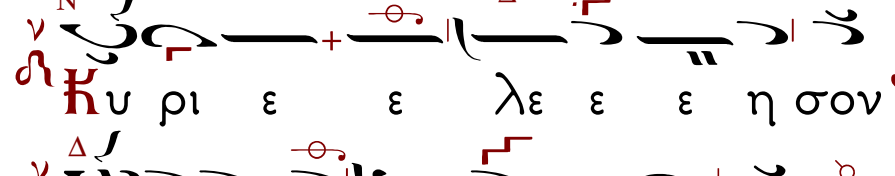
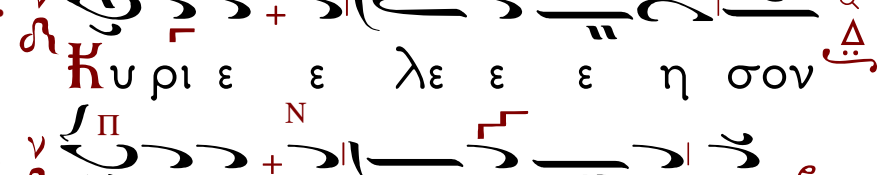
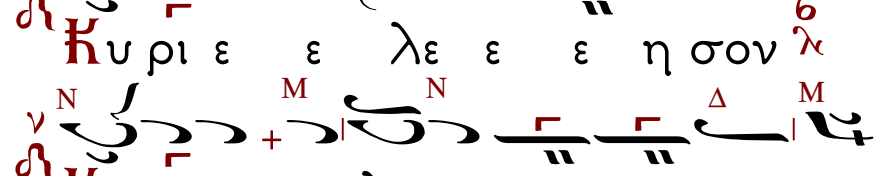
 $\tilde{H}\chi_0 \approx \Delta$

^Γ ^Δ ^Μ ^Β
 Μαρτυρων το η δυσμα και ασκουσων
 καλ λο νην ^{6.} παρ θε νων α γλα ι σμα και σε
 μνο λο γη μα της Ρω μης το βλα στη μα ^{6.} παν
 τες Α να στα σι αν ευ φη μη η σω μεν υ
 μνοις ^Δ νε μει γαρ τας ι α σεις τοις προσ ψαυ ου
 σι πο ο θω ^{6.} των θει ων αυ της λει ψα νων
 σο ρον την μυ ρι πνο ο ο ^Δ ον

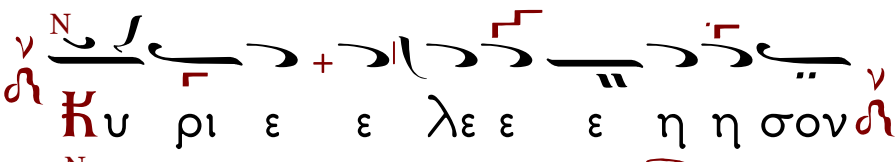
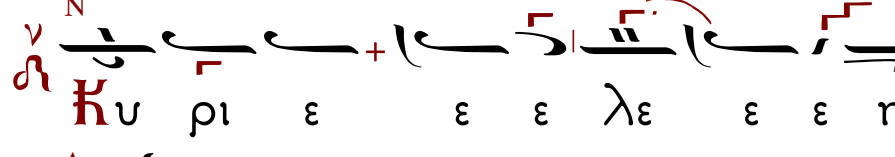
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

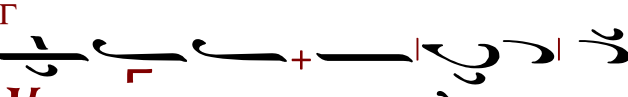
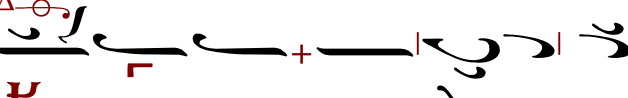
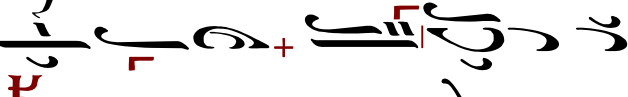
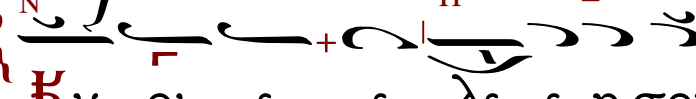
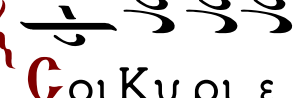
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν ^Μ
^α Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν ^α
5. ^Ν
^ν ^Π
^α Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^ν ^α
6. ^Ν
^ν ^ν
^α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^α
7. ^Γ
^ν ^ν
^α Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν ^α
8. ^{Δ-Θ}
^ν ^ν
^α Κυ ρι ε ε λε η σον ^α ^ν ^α
9. ^Δ
^ν ^ν
^α Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν ^α
10. ^Ν
^ν ^Π ^Δ
^α Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^ν ^α
11. ^Ν
^ν ^Ν
^α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^α
12. ^Ν
^ν ^ν
^α **Coι** Κυ ρι ε ^ν ^α

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

^Γ
 Α μη η ην

Σπλχ. α' ^M
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

^M
 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπλχ. β' ^M
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

^M
 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

+
τερ σωσον ημας

Σπ'χ. γ'

ητοιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βασιλειᾶ αὐτοῦ πάντων θεσποζει

$\bar{\chi}^M \Delta$ + B

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπύχ. δ' **Ε**υ λο γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα εργα αυ του εν παντι το

$\overset{\text{M}}{\chi} \overset{\Delta}{\Delta} \text{Τ} \text{αῖς πρεσβει αῖς τῆς Θε ο τοκου Σω} \overset{\text{B}}{\Delta}$

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω-
 τερ σῶσον ἡμᾶς
 Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
 Στίχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυ-
 ρὸν αἰνεσῶ Κυρὸν ἐν τηλῶ ἡ μου
 ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
 ὦσον ἡμᾶς Ὕι Θεοῦ ὁ ἐν
 Ἀγγελοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁ
 ψαλλοντάς σοι ἀλλήλου ἰα
 Στίχ. β' Μακαριοὶ οὗ Θεοῦ

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλοντας σοι αλ λη λου ι α

Σπχ. γ. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοικ

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Χωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων Αμην

^M
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου ^Δ α θά να τος υ πα α α ρ χων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σα ρ κω θη η ναι ^{ζ'}
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ
 πα ρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^M
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ
 ο Θε ος ^Δ θά να α τω ω θά να τον πα τη σας
^Δ
^χ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ
 γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα ^{ΓΔ} α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος Δι' Υ πο με νων υ πε μει να

 τον Κυ ριον και προ σε σχεε μοι

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

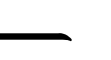
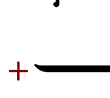
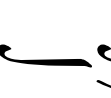
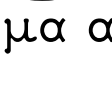
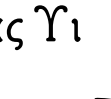
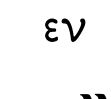
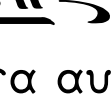
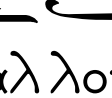
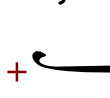
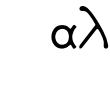
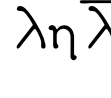
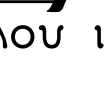
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος Δι'

 ^M ^B

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^Μ Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β σπε εσωω με εν Χρι στω ω ω ω ^Δ ^Β ^Μ
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Γ ο εν ^Β
 ο ι σ τ α υ μ α σ τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^Γ
 α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος ᾠ̣̣̣̣̣̣ Δι̣

^Γ ^Μ ^Β
^Δ Μαρτυρων το η δυσμα και α σκου σων
καλ λο νην ^{6.} παρ θε νων α γλα ι σμα και σε
μνο λο γη μα της Ρω μης το βλα στη μα ^{6.} παν
^Μ ^Δ ^Γ
τες Α να στα σι αν ευ φη μη η σω μεν υ
^Δ ^Μ ^Β
μνοις ^Δ νε μει γαρ τας ι α σεις τοις προσ ψαυ ου
^Γ ^Μ ^{6.} ^Β ⁺
σι πο ο θω ^{6.} των θε ι ων αυ της λει ψα νων
^Β ^{6.}
σο ρον την μυ ρι πνο ο ον ^{6.}

Ἰηχος δὲ Δι

Προστασι α των Χριστι α νων α
 καται αισχυντε με σι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
 τω λων δε η σεων φω νας αλ λα προ φθα σον
 ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α α ει Θε
 ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΝ

Προκείμενον. Ήχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **3:23-29; 4:1-5**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς

προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲕⲱⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ϸⲟⲓ ⲕⲱⲣⲓ ⲉ

Ἀ ⲙⲉ ⲛ ⲛ ⲛ ⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲁ

ϸⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲱⲣⲓ ⲉ

ϸⲟⲓ ⲕⲱⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

Ἀ ⲁ ⲁ ⲙⲉⲛ

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἰχθὺς ὁ Πάτερ Ἐναρμόνιος

Π
 χ π
 Α
 Ε
 ει εις
 Α
 γι ος
 π
 ει ει εις
 Κυ υ ρι
 ι
 ος
 Ι
 η
 σους
 Χρι
 στος
 χ
 εις
 δο
 ξαν
 Θε
 ου
 Πα
 τρος
 α
 μην
 π
 Α

Ψαλμός 134

ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΔΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΞΑΝ ΔΕ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Α Α ΜΗΝ

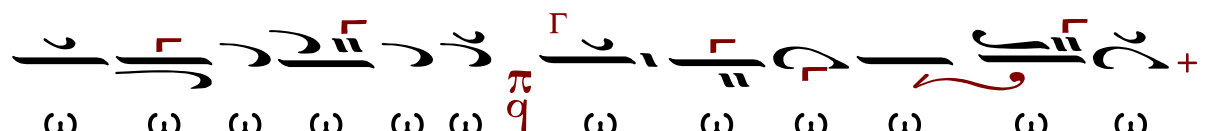
[illegible]

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

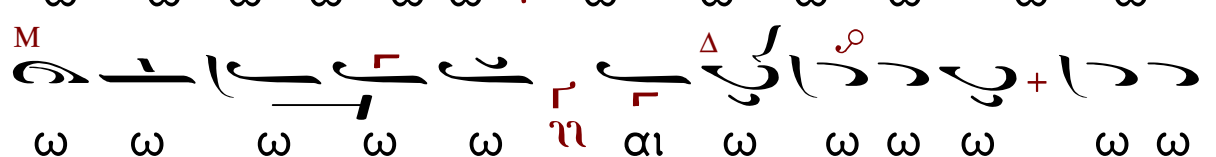
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^πΧ̣ρι̣ σ̣τε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λ̣η̣ θ̣ι̣ νο̣ν̣ ^{χ̣η̣}το̣
 φω̣ τι̣ ζ̣ον̣ και̣ α̣ γ̣ι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζ̣ο̣
 ο̣ν̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ με̣
 νο̣ν̣ ει̣ εις̣ το̣ ο̣ν̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
 σ̣μον̣ ^{π̣η̣}ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
 μα̣ ας̣ ^{χ̣η̣}το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
 που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ^{χ̣η̣}ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
 ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
 ο̣ σ̣ι̣ ι̣ ι̣ τον̣ ^{π̣η̣}και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θ̣υ̣ υ̣ υ̣
 υ̣ νο̣ ο̣ν̣ ^{Δ̣η̣}τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

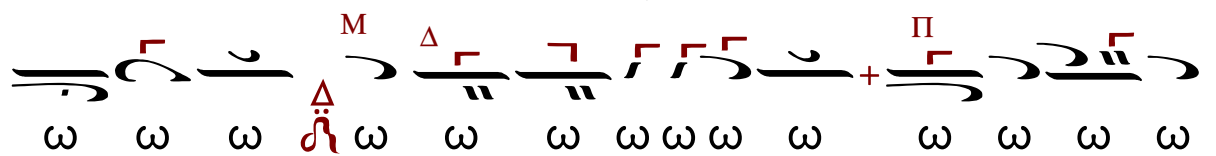
η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τω ων
 σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

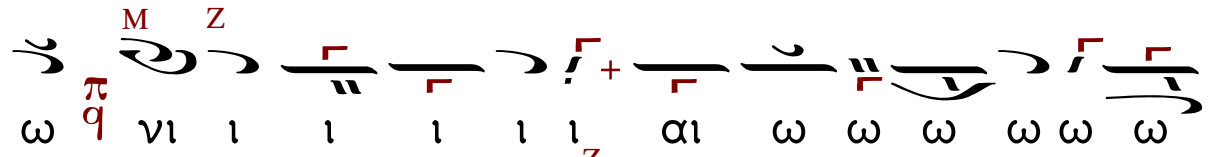
 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

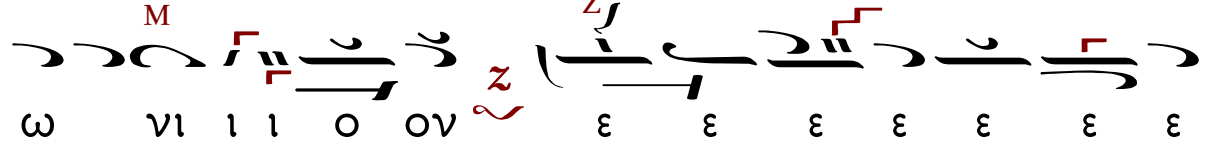
 ω ω ω ω ω ς αι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

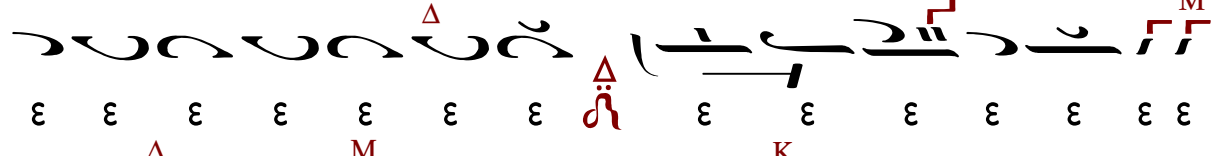
 ω π ς ι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

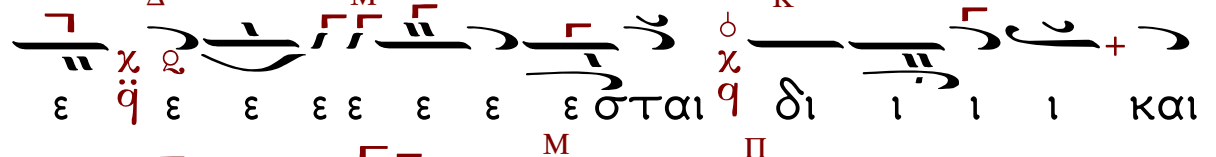
 ω ς ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

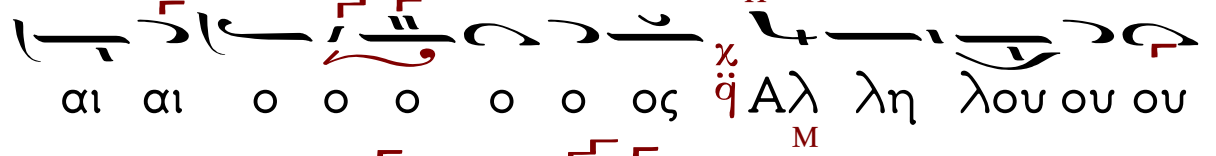
 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

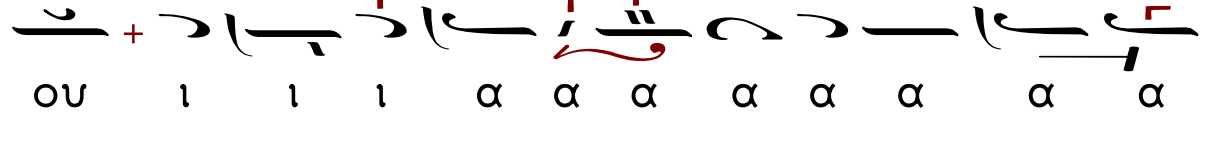
 ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον
 μενπιστιναληθηαδιαιρετονΤρι
 αδαπροσκυνουου ου ουντες
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄμην αμην αμην
 αμαρτιων και εις ζωην την αι
 ω ω νι ον

^χ
^Δ Πληρω θη τω στομα η μων ^Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
^χ
 λου ου ι α α α ^Δ

Εἵη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

 Τὸν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α

Τὸν Εὐλογοῦντα.

 Τὸν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.